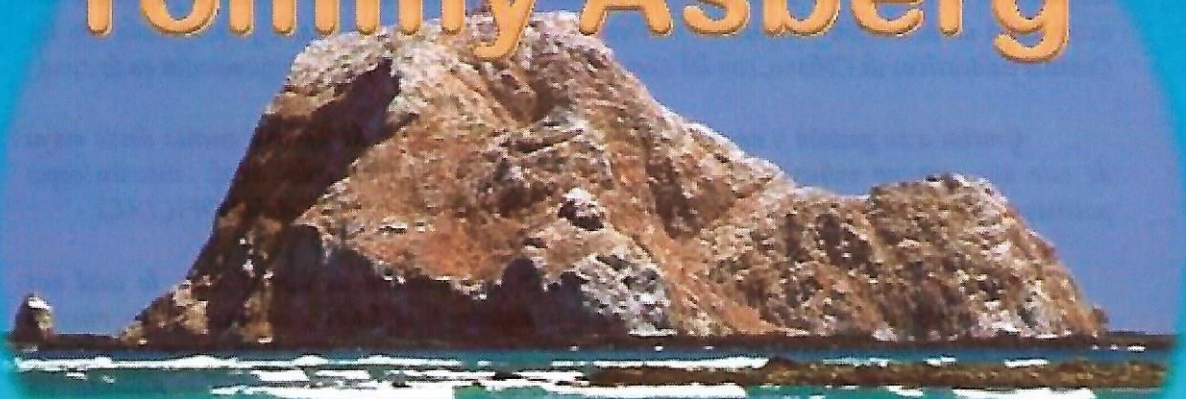

Viernes 16 de octubre del 2009
desde la
Reserva Natural Absoluta Cabo Blanco
Te deseamos

Feliz Cumpleaños Tommy Asberg

Con todo el cariño que merece alguien
que con tanta sabiduría y sensibilidad, ha
logrado motivar a niños, jóvenes y adultos
en la conservación y protección de los
recursos naturales de COSTA RICA.

**Un abrazo
de todos los que laboramos en Cabo Blanco**

Cabo Blanco

Reserva Natural
Absoluta
ACT - SINAC

11 setiembre del 2009.
CB-049-09

Prof. Tommy Asberg,
Asociación Sueca Amigos de Cabo Blanco

Estimado Tommy Asberg:

Por este medio le hacemos llegar el agradecimiento a su persona y la Asociación Sueca Amigos de Cabo Blanco, por la valiosa contribución y gestión, que hicieron posible el maravilloso sueño de lograr la adquisición de un vehículo para la Reserva Natural Absoluta Cabo Blanco, asignado al Programa de Educación Ambiental. Esta herramienta permitirá fortalecer las actividades de educación y extensión ambiental de forma más planificada y coordinada con los Centros Educativos de Cobano, con las Comisiones Ambientales y grupos organizados en la zona.

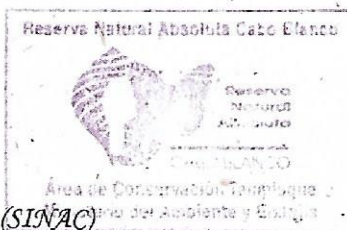
Gracias a su gestión y apoyo, y la de otros colaboradores, la Reserva cuenta desde mayo de este año, con un vehículo Daihatsu-Terios 4x4 modelo 2009, color azul, inscrito como patrimonio del Estado Costarricense, e identificado oficialmente (SINAC-USO OFICIAL).

Nuevamente, muchas gracias por la valiosa colaboración de tantos años, lo cual nos motiva y compromete como servidores públicos a mejorar la calidad y compromiso en nuestra misión del resguardo del patrimonio natural, e incentivar en esta misión la participación de los niños, jóvenes y comunidades a través de la educación y extensión ambiental. Adjunto, un desglose de los montos aportados por los colaboradores para la adquisición de este vehículo.

Alientamente,

Lara Anderson R., Administradora
Reserva Natural Absoluta Cabo Blanco.
Área de Conservación Tempisque (ACT)
Sistema Nacional de Áreas de Conservación (SINAC)

CC Lic. Nelson Marín Mora, Director ACT
Lic. Mauricio Méndez, Subdirector ACT
Licda. Norma Rodríguez Garro, Gerente ASP, ACT
Junta Directiva FUNDACABO

”Cabo Blanco-Nytt”

Information om verksamhetsåret från föreningen Cabo Blancos vänner ”Den Svenska Regnskogen”

Redaktör: Tomas Melin
December 2009

Föreningens logga.

Hej alla Cabo Blanco-vänner.

På försättsbladet ser ni en bild av Cabo Blanco ön. Den infällda texten är ett grattis på min 70-årsdag och ett tack för allt engagemang och ekonomiskt stöd vår förening, Cabo Blancos vänner, har bidragit med sedan 1991. På insidan har vi publicerat ett brev från Lara Anderson, Cabo Blancos administrativa chef och de statliga naturorganisationerna, som på så sätt vill visa sin

uppskattning till alla medlemmar i Sverige.

I årets Cabo Blanco Nytt presenterar vi föreningens verksamhetsberättelse. Där kan ni läsa hur pengarna använts. Det stora bidraget detta år har varit att vi finansierat inköpet av en ny bil till vår miljökoordinatör, Teresa Cerdas. Tidigare var hon tvungen att låna nationalparkens enda bil för varje uppdrag utanför parken, Nu kan hon använda tiden effektivt och delta i alla möten utan att fråga om lov.

Oron i världen över klimatförändringar kan vi läsa om och höra varje dag. Vår målsättning är att bevara nationalparken Cabo Blanco så att framtida generationer kan njuta av dess rika flora och fauna. All bevarad skog hjälper dessutom till att konsumera koldioxidöverskottet i atmosfären.

Läs om de övriga aktiviteterna vi stödjer i verksamhetsberättelsen.

Vår förening är ideell. Alla pengar används oavkortat till aktivitetsstöd. Föreningen har en vald styrelse och revisor, som kontrollerar att pengarna används enligt stadgarna.

Föreningen valde att låta medlemsavgiften för 2010 vara oförändrad: 250 kr för vuxen och 150 för studerande. Naturligtvis blir vi glada om ni vill bidra med ett större belopp. Våra inkomster täcker idag inte de 5000 dollar vi har lovat bidra med varje år.

Vi har tyvärr inte ännu lyckats skapa en ny hemsida. Den släcktes ner i samband med att jag gick i pension i Hässelby Villastads Skola. Men vi hoppas kunna starta en ny nästa år.

**Pengarna sätts in på postgirokonto 634 80 85 – 9.
Vi tackar på förhand för ert stöd.**

Tommy Åsberg, ordförande i föreningen Cabo Blancos Vänner.

Verksamhetsberättelse för föreningen Cabo blancos Vänner åren 2008 och 2009.

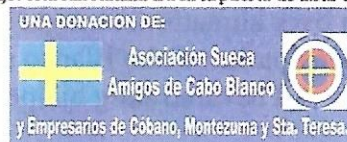
Föreningen har sedan år 2006 inget stöd från SIDA eller Forum Syd. De projekt vi driver sker med medel från föreningens medlemmar och donationer.

De projekt vi finansierar riktar in sig som tidigare på utbildning och information om miljöfrågor. Målgrupperna är låg- och mellanstadiebarn i 13 lokala skolor samt en ungdomsgrupp med ekologiskt intresserade ungdomar i Cobanos högstadie- och gymnasieskola. Dom kallar sig Pumagruppen. Vi stödjer också vuxengrupper med aktivt visat miljöintresse. Pengarna används till olika aktiviteter. Det kan vara transporter till möten och exkursioner, material, arvoden till föreläsare, deltagande i miljökonferenser, måltider, fika när man rensar stränderna från skräp, hyra av lokaler med mera.

Verksamheten leds av en miljökoordinator, Teresa Cerdas, som har lång erfarenhet av miljöarbete och är utbildad biolog. Hon är anställd av miljöministeriet MIRINEM och bor när hon är i tjänst i nationalparken Cabo Blanco. Där förfogar hon över all infrastruktur, som datorer, telefoner och kan få hjälp av övrig parkpersonal vid aktiviteter som kräver fler vuxna. Våra koordinatörers stora problem har varit att förflytta sig till möten och aktiviteter. Cabo Blanco förfogar bara över en bil, som inte räcker till alla behov. Därför har det länge varit ett önskemål att koordinatören förfogar över en egen bil. **Det har nu blivit verklighet.** Sedan i maj, 2009 kör Teresa till alla aktiviteter i en Daihatsu-Terius, fyrhjulsdriven, vilket är ett måste på dessa kuperade och sönderkörda vägar.

NOTA: Arriba foto del vehículo.
Abajo: esta calcomanía ira en la puerta de atrás del vehículo

Denna logga finns nu på vår fina bil.

Den osorterade miljöstationen i Cóbano

Hur har vi klarat finansieringen av detta? Vår gamla ungdomsgrupp Tucanerna har inte varit aktiva och kommit med idéer hur de skulle använda de 1200 dollarna per år vi anslagit till ungdomsaktiviteter. De har ackumulerats under fyra år och vuxit till 5000 dollar. Dessa ungdomar, som i dag är mellan 20 och 30 år har inte samma tid att aktivt engagera sig på grund av studier, arbete, bildandet av familj med mera. Vid ett möte biföll man att pengarna skulle användas som grundplåt till inköp av en bil.

Resterande pengar skulle komma från Ericsson telekommunikationer och en donation av undertecknad ordförande om 5000 dollar (33000 kr). Ericsson drog dock sig ur när de inte fick ha sin logga på bilen! Nu fattades 5000 dollar för att den högt eftertraktade bilen skulle bli verklighet. Lara Andersson (Cabo Blancos föreståndare) och undertecknad började i mars ”knacka dörr” hos hotell, restauranger, företag och privatpersoner i Cobano kommun och vi lyckades samla in ytterligare 5000 dollar. Nu förfogar Teresa över en bil där vår förenings logga finns på bakrutan. Vi känner oss riktigt stolta. Teresas arbete blir nu mycket effektivare och hon hinner utföra många fler projekt.

Kommunen har äntligen anslagit pengar till en ny miljöstation i Cóbano, där man kan sortera olika sorters avfall. Teresa är en av de ansvariga att utbilda utbildare, som sedan ska gå från hus till hus och informera om vikten av att inte slänga burkar, glas, plast och att ta tillvara på allt komposterbart eller lämna det för transport till den nya återvinningsstationen. Detta är ett stort projekt, som kommer att ta årtal innan det fungerar.

Ett annat stort projekt där Teresa är en av samordnarna i försöket att skapa skogskorridorer på Nicoyahalvön och i övriga landet. Syftet är att öppna upp möjligheten för djur att förflytta sig, få skydd och föda. Under den 50-årsperiod då man skövlade skog stängdes djur inne i små områden utan möjlighet att tryggt förflytta sig. Det försöker man nu råda bot på genom skydd av alla vattendrag, där man önskar att växtligheten ska skyddas så att de blir naturliga kommunikationsleder för djuren. Det kräver förstås samarbete med bönder och markägare, en viktig men inte alldeles enkel uppgift.

Våra bidrag räcker inte på långa vägar att täcka kostnaderna för alla projekt. Jag vill dock nämna stödet till Pumagruppen, som har slutfört sitt vattenreningsprojekt och vunnit nationellt pris för biologiskt renande av obehandlat hushållsvatten som går rakt över deras skolområde.

I december besökte Heidi Kotiranta som volontär Cabo Blanco. Heidi fick möjlighet att följa Teresa vid skolbesök och göra intervjuer för ett examensarbete vid lärarhögskolan i Stockholm.

I februari och mars var en av våra medlemmar, Matilda Elf volontär och hjälpte Teresa med planering av aktiviteter och genomförande. Matilda och Heidi skriver i detta nummer av skriva i Cabo Blanco-nytt om sina erfarenheter.

Miljöutbildningshelg med PUMA-gruppen i San Miguel

I januari, 2010 ordnar jag en resa till Costa Rica och givetvis Cabo Blanco. Var och en bidrar med 2000 kr till föreningens verksamhet. Vi blir 11 deltagare som åker med mig. Om det finns intresse blir det en ny resa år 2011. Hör av er om ni vill uppleva ett oförglömligt äventyr!

Vi riktar också ett stort tack till Helena Åsberg, som betalar tryckningen av Cabo Blanco-nytt.

Tommy Åsberg, föreningen Cabo Blancos ordförande

En minnesvärd resa

Text: Hedi Kotiranta Bild: Heidi Kotiranta/Tommy Åsberg

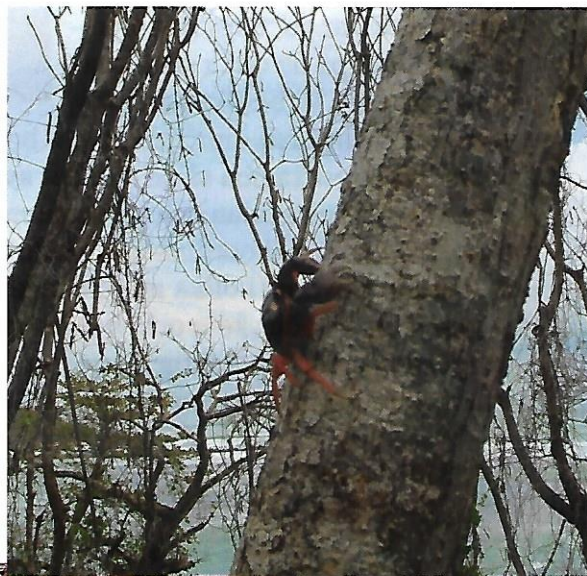
Heidi (andra från vänster) tillsammans med PUMA-gruppen och Teresa (längst till höger)

Den 29 november förra året fick jag möjligheten att åka till Cabo Blanco i Costa Rica. Jag var på sluttampen av min lärarutbildning och i utbildningen ingick en tre veckor lång vistelse i ett spansktalande land, där jag skulle göra en kortare studie om skolan och utbildningen i landet.

Då jag året innan lärt känna Tommy Åsberg, kontaktade jag honom och tillsammans kom vi överens om att jag skulle åka till Cabo Blanco

och dels göra min studie men även agera som volontär och få en inblick i de olika miljöprojekt som Tommy varmt talat om. Då jag alltid haft ett stort intresse för djur och natur, passade detta mig utmärkt.

Efter en lång flygresa kom jag ner till ett regnigt San José och somnade gott på hotellet. Dagen efter kom Pilo (en av Cabo Blancos parkvakter) och hans vänner Mauricio och Laura och hämtade mig. Jag var väldigt trött men alla försök att sova i bilen var bara att glömma då vägarna (om man nu kan kalla dem det☺) var rena berg- och dalbanor och förvärrades för varje mil, i regnet som öste ner hela vägen fram till parken Cabo Blanco. Vi kom fram mitt i natten och jag somnade åter som en stock. Jag vaknade tidigt och tillsammans med parkvakter, annan personal och ett dussintal volontärer njöt jag av min första costaricanska frukost: Kokt ris, bönor och en massa härlig frukt. På eftermiddagen gick jag, Mauricio och Laura på upptäcktsfärd i

Krabb-invasion

omgivningarna. Vi promenerade längs den svenska stigen och stannade och fotograferade titt som tätt. Det var fortfarande mulet och duggregnade så temperaturen var alldeles lagom i den fuktiga skogen. Vi hade turen att se en hel hjord rådjur vid ett vattenhål. Det var häftigt!

Den första veckan tog jag det ganska lugnt och bekantade mig med parken, lilla byn Montezuma, åkte en tur till Cóbano och umgicks med mina nyfunna vänner i parken. Solen kom också fram och resten av resan regnade det endast några få dagar. Jag träffade bland annat hajforskaren Geraldo och fick följa med honom och studera hajarna. Efter många övertalningsförsök från Geraldo hoppade jag i och simmade med dessa tre meter långa jättar! Jag har aldrig i mitt liv varit mer rädd, visste aldrig från vilket håll de skulle dyka upp i det mörka vattnet. Men vilken upplevelse det var! Vilken adrenalinkick! Jag glömmer det aldrig, det var otroligt häftigt. Tack Geraldo!

Lektion i kompostering i Cabuya-skolan.

Veckan efter var det dags att följa med Teresa ut på de olika skolorna där hon arbetar. Vi besökte skolor i närområdet men även områden längre bort. I Latinamerika går eleverna på jullov efter avklarad terminsexamen så en stor del av studenterna hade redan lämnat skolan för läsåret. Andra var kvar på skolan och arbetade med olika småprojekt, oftast med kreativa inslag. Teresa, som är miljökoordinatör, delade ut t-shirtar med föreningen Cabo Blanco-motiv samt undervisade eleverna i olika miljötekniker. Vid besöket i Cóbano hälsade vi först på hos en låg- och mellanstadieskola och visades runt av skolans lärare och rektor, Ólman Torres - en otroligt sympatisk och duktig lärare. Vi har behållit kontakten och funderar på att i framtiden starta någon form av elevsamarbete och utbyte.

Stolta Pumaungdomar utanför mosaikprydda toaletter

Nästa besök gick till Cóbanos gymnasieskola, där vi mottogs av den så kallade Pumagruppen. Det är en grupp elever som aktivt, tillsammans med Teresa, arbetar med olika renhållnings- och återvinningsprojekt. Eleverna berättade att skolan förut var smutsig och ovårdad och att det låg sopor här och där och var klotter på väggarna. Sedan Pumagruppen drog igång en renhållningskampanj och skolan städades och rengjordes och

eleverna informerades om vikten av att inte skräpa ner, skedde en enorm förändring och studenterna blev måna om att ta hand om sin skola. Idag sorterar de sopor och ser till att aluminiumburkar tas om hand och inte hamnar i naturen. Eleverna visade stolt de nyrenoverade toaletterna, vars väggar de själva dekorerat med mosaikplattor i olika färger. Detta arbete utförde eleverna helt självmant på deras egen fritid. Skolan har även fått en utmärkelse för sitt excellenta miljöarbete! Man har nått högsta utmärkelsen av miljöorganisationen Bandera Azul (Blå flaggan).

Veckan efter bjöd Teresa och eleverna med mig på en tvådagars skolresa till Monteverde, norrut i landet. Resans syfte var att få en inblick i hur man arbetade med miljön där. Första dagen åkte vi till en liten by långt upp i bergen och besökte en familj vars trädgård var överfull av papperssopor. Vi visades runt och fick lära oss att familjen arbetade med pappersåtervinning. Först samlade de ihop byns papperssopor, tvättade rent dessa i en stor balja så all bläck och lim lossnade och la sedan massan i en speciell form, och pressade ut vattnet. På detta sätt fick de fram ett grovt pappersmaterial och av det gjorde de bland annat kaffekartonger, block, bokmärken med mera. Det var ett fantastiskt arbete familjen gjorde och de visade verkligen prov på att alla kan göra skillnad och medverka till en friskare och renare värld!

Andra dagen besökte vi bland annat en bondgård och fick lära oss om djurhållning och sedan åkte vi till Monteverdes ostfabrik, där vi efter rundvandringen fick provsmaka på olika delikatesser. Innan hemresan passade vi på att roa oss och testade på Canopy. Detta är en aktivitet där man hängande i en sele glider på linor mellan olika plattformar högt upp i träden. Utsikten var alldeles fantastisk och vi hade grymt roligt! Sedan var det dags att lämna Monteverde och återvända till Cabo Blanco.

Det är svårt att kort beskriva alla de intryck, kickar och känslor jag upplevde under dessa tre härliga veckor i Costa Rica. Jag såg bl a rådjur, (venados) prärievargar (coyotes), kolibrin, ozeloter, stora paddor, apor, underbara jättelika fjärilar. Jag upplevde även mindre trevliga djur. En natt vaknade jag av att något promenerade på min arm och till min förskräckelse upptäckte en jättespindel med håriga ben. Tur att den inte var farlig! ☺. Jag fick även möjligheten att sitta på stranden och se

Nykläckta sköldpaddsungar.

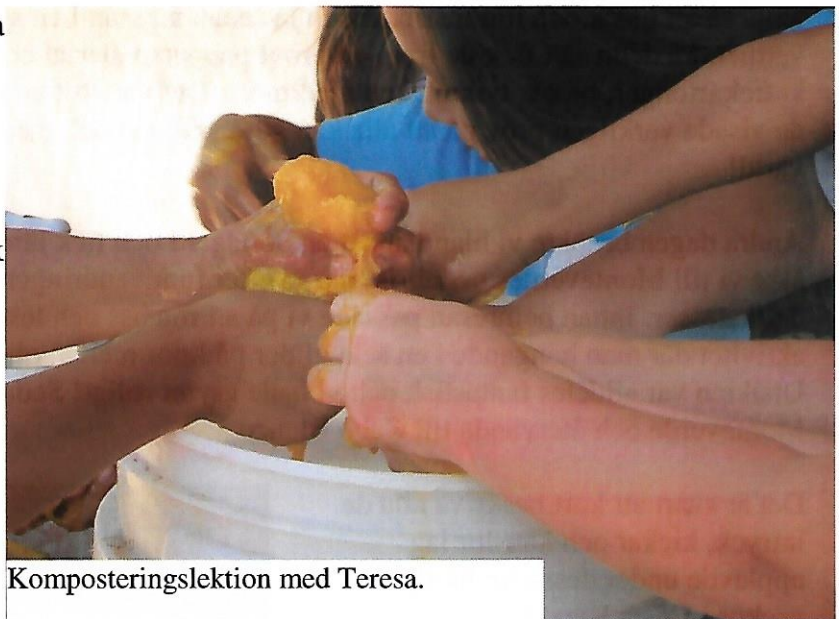
jättesköldpaddor lägga sina ägg samt se nykläckta sköldpaddsungar kämpa sig upp ur sanden och kravla sig mot havet. Jag som älskar djur, kommer bära med mig dessa minnen för alltid. Costa Rica är ett fantastiskt land och dess natur, med långa porlande vattenfall, höga berg, underbara solnedgångar och alla dessa skriande apor, ger upplevelser för livet. Jag vill framföra ett stort tack till Teresa, som hjärtligt tog hand om mig och blev en god vän, till Pilo som var den som visade mig landet och gjorde min resa innehållsrik och spännande, till Geraldo som hjälpte mig med min studie, till Lara som lät mig bo i parken och bli en av dem. Jag vill även tacka all övrig personal i parken och alla nyfunna vänner för deras vänlighet och godhet. Främst vill jag tacka min goda vän Tommy. Utan hans hjälp hade denna resa inte blivit av. Tack, ur djupet av mitt hjärta!

Min resa till Costa Rica

Text: Matilda Elf Bild: Matilda Elf/Tommy Åsberg

I våras hade jag glädjen att få vara nere i Latinamerika, och framför allt i Cabo Blanco, Costa Rica. Den första lektionen man får sig är att släppa allt vad planering heter, när jag kom ner så visste ingen att jag skulle komma (trots att jag pratat med den ansvariga dagen innan...), och den andra lektionen är att det brukar lösa sig ändå, så även den här gången. Allt det typiskt svenska med att man vill ha det organiserat och ordnat, hålla tider och sedan följa planeringen är bara att glömma. Planeringsmässigt var det om man hade tur dagen innan som man fick veta om bilen var ledig (och fungerande för den delen), och visste om man då kunde ta sig ut till skolorna. Säger man klockan åtta så betyder det oftast åtta till halv tio, men det gäller att passa sig om det blir på pricken åtta, för då är det bråttom!

Tanken med lektionen var att lära barnen kompostera, något som går betydligt snabbare i där nere än här i kalla Sverige. Först så delade vi upp barnen i olika grupper som fick olika uppgifter beroende på ålder. De yngsta fick göra småbitar av gröna löv och blommor, mellanbarnen fick samla övermogna mango och mosa och de äldsta fick kratta ihop en stor hög med löv.

Komposteringslektion med Teresa.

Sedan samlade vi alla barnen runt högen i en ring och gick igenom exakt hur man lägger mango (eller annan mogen frukt) i mitten, vattnar allt i mängder, täcker över det och sedan lägger sönderskurna plastpåsar över. Värmen gör att det förmultnar mycket snabbare än vad det någonsin skulle göra här, och jorden har man sedan nytta av när man odlar.

Anledningen till att det är så viktigt att undervisa och visa hur man komposterar för just barnen är flera anledningar. För det första att barnen kommer att göra så när de växer upp, för

Matilda (längst till vänster) med Pumaungdomarna.

det andra att de uppmuntrar sina föräldrar att göra likadant, och det tredje är att de flesta om man inte komposterar så eldar de flesta upp löven. De flesta eldar dessutom under träd, och i ett torrt klimat finns alltid risken att den elden sprider sig, och en eldsvåda skulle kunna innebära katastrof.

En av de andra stora projekten var under planering var Pumagruppens vattenreningsprojekt. I Cóbano så rinner en av de gråaste vattendrag som jag sett. Det låg pet-flaskor, tygstycken och allt annat möjligt skräp längs kanterna. Den främsta anledningen är att det fortfarande finns dem som slänger soporna utanför dörren, vilket såklart resulterar i att det spolats bort när regnen kommer.

Det här är något som Pumagruppen ville göra något åt. På ett område som ligger precis vid skolan så har de planterat en speciell sort av växter med fyra meter långa rötter, som är duktig på att rena vattnet. Genom att bygga olika gångar som vattnet tvingas rinna igenom så tvingas det också att rinna långsammare, vilket ger mer tid för växterna att plocka upp föroreningar. Självklart kvarstår problemet med skräp, men eftersom det ska byggas bredvid en av de fyra vägarna in till Cóbano så hoppas man också att alla som bor i närheten ska börja tänka mer på vad och var man slänger sopor, och också hur man själv kan börja till exempel kompostera.

De dagar då Teresa var ledig, eller de dagar då bilen var på verkstad eller använd i annat arbete så jobbade jag tillsammans med de andra volontärerna. Det kunde till exempel vara i *la caseta*, informations- och entrébyggnaden när turisterna kommer för att gå in i nationalparken, inne i parken för att städa och rensa

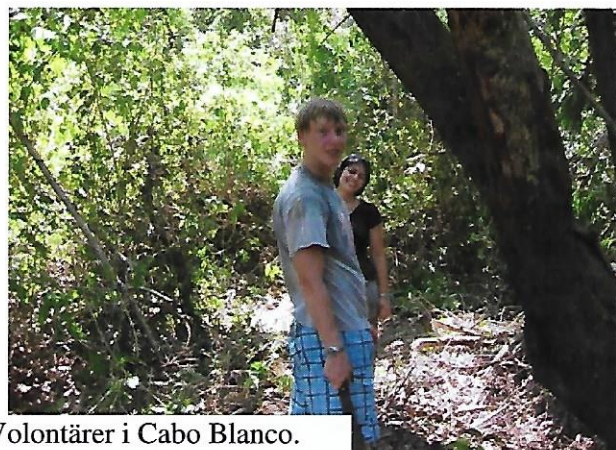

Vrålapa på hugget.

stigarna från löv och grenar eller nere på stranden för att städa där under dagen och sedan se till att alla turister kom ut i rätt tid. En grundregel är att man informerar om att det är en ganska ansträngande vandring ner till stranden (det är trots allt 4,5 km enkel väg och tar uppåt två timmar). För alla barn och gamla rekommenderade vi att man istället gick en loop runt i skogen, på 1,5 timme. Parken samlar in utvärderingar av alla besökare när de lämnar parken, och efter att en turist tyckt att vi underdrivit ansträngningen att gå ner till stranden la vi även till amerikaner i listan över dem man ska varna extra mycket för att det är en jobbig vandring!

Fördelen när man jobbar med mycket volontärer som inte har gamla rutiner i sig är att man kommer på nya idéer, och när man då ges möjlighet att genomföra dem så är det bara tacka och köra hårt. När jag var nere översatte vi dels informationsbroschyrer så att det finns på engelska, spanska, tyska och franska. Vi utökade de två faktablad med bilder över vilka djur man kan se i Cabo Blanco till sex dubbelsidor, med både reptiler, däggdjur, fåglar och fjärilar, så man efter man kommit ut kunde titta och se vilka djur det var man hade sett. Vi insåg då hur svårt det kan vara att hitta namnen på olika sorters fladdermöss på tyska och franska,

eftersom vi oftast använder ett ord för alla sorters fladdermöss, och det inte är något som man så lätt kan hitta på nätet heller.

Volontärer i Cabo Blanco.

Ett av de många andra projekten var att få i ordning den *arboleto* som man började plantera träd till redan för tio år sedan. Det första man tänker på när man ska ner och jobba i nationalpark är kanske inte att man kommer att hugga ner djungel, men ska man nu skapa en gångväg genom djungeln så måste man! Machete (vilket för övrigt inte var helt okej för oss tjejer att jobba med) är ovärderlig för att överhuvudtaget kunna ta sig fram och även då är det inte helt lätt. Det gäller att hugga på sidorna men även på marken för att kunna få en framkomlig stig som inte kommer vara

igenväxt om en månad eller två. Eftersom massa smådjur, bland annat fästingar, trivs lite för väl i skogen och tycker om volontärer mer än vi tyckte om dem, så var ett dopp i havet ett rätt självklart avslut på sådana dagar, speciellt när vi märkte att fästingar släpper taget i ljummet saltvatten!

Pura vida!
Matilda Elf

